

S F A T U L

ORGAN NAȚIONAL
REDACTAT DE UN COMITET.

Apare odată pe săptămână. — Abonamentul: pe an 18 cor., pe $\frac{1}{2}$ de an 9 cor., pe $\frac{1}{4}$ de an 5 cor.

Pace vouă!

Vorbele sfinte ale Mântuitorului încep a fi auzite de fii pământului, care nemai având loc în tristu-i hotel pentru mulțimea de oaspeți a zis tunului: destul!

Și după cinci ani de luptă necurmată — în care vreme sângele a curs cu nemiluita și capetele cele luminate ale învâțașilor s'au trudit să nascociască unelte nouă de ucide, când omul schimbat în fiară se desfăta omorînd pe semenul său, când la porunca unui nebun popoarele s'au aruncat unele asupra altora, fără cauză și fără scop, când în sfârșit văzduhul s'a clătit din temelie de mulțimea obuzelor și șrapnelor — pacea

se coboară spre noi cu aripile întinse.

Și pe când măcelul era în toi, o ființă slabă, îmbrăcată în sdrențe și pe cari oamenii o numesc Dreptatea, pleacă din porunca Celui de sus să-și facă slujba.

Gonită de cei mari, ea merge la cei mici și le șoptește: „Treziți-vă și nu uitați că cel ce se înalță se va smeri și cel ce se smerește se va înălța!"; glasul ei se schimbă în trâmbiță de război și îndemnul său în pornire spre ideal.

Era prin August. Intr'o noapte, când tocul adormise cași Fecioara sfântă căreia îi serbase praznicul peste zi, tobele începură să bată și clopotele cu strigătul lor de bronz sunară ceasul mântuirii.

Și a doua zi drumurile

erau pline de războinici și porțile de cremene ale munților, cari zeci de veacuri slătuse zăvorâte, se deteră acum într'o parte cu un gemăt ruginit, făcând loc larg Dreptății; însă dușmanul a primit-o cu pietre și cu ocări și ea, credincioasă poruncii ce promise, a plecat capul și a răbdat până ce cu fruntea sus a putut să meargă acolo unde trebuia să meargă.

... Pace vouă, oameni, pace vouă celor ce v'ați războit cu voe sau fără voe, cu drept sau fără drept. Ertat va fi vinovatul ce se pocăște și răsplătită suferința; e ceasul supremei împăcări și nimeni să nu fugă de el!

Luați aminte popoare, voi, cărora soarta v'a hărăzit să duceți viață comună cu noi!

O pagină din istoria Maramureșului: Ambrozie din Dolha.

(Urmare.)

E ușor de înțeles că pe la jumătatea veacului al 15 lea când comunicațiunea era așa de anevoioasă în nește ținuturi unde nu era nici o viață comercială mai intensivă, Ambrozie din Dolha avea multe greutăți în ceia ce privește administrarea moșiilor sale situate în 2 comitate, Maramureș și Bereg. Din cele espuse mai sus ne-am putut convinge pe deplin că nici cei din căpul municipiului Munkács nu-i priveau cu ochi buni pe cei 2 frați și îi șicanau în continuu în fel și formă. Istefului Ambrozie îi succede de a esopera prin întervenirea patronului său Joan Huniade dela regele Ladislau V. scoaterea moșiilor sale Dolha, Zadnea, Kereczke și Kusnicza și a prediului Bronka de sub jurisdicțiunea comitatului Bereg și de ale supune jurisdicțiunei comiților și a juzilor nobili din Maramureș unde se aflau și celelalte moșii ale lui Ambrozie.

Din generozitate și poate din anumite motive de prietinie dăruiește

Ambrozie la 17 Junie 1454 lui Simeon din Bocicoel și fraților sei Keneziatul moșiei strămoșești Cuhea și se obligă tot odată de a mijloci dela rege și scrisoare de nobilitare asupra moșiei Cuhe pentru sus numitul Simeon din Bocicoel. Obținerea actului de nobilitare a lui Simeon din Bocicoel nu era lucru greu într'u cât acesta se distinsese în mai multe războaie cu Turcii și afară de aceia obținuse încă de mai nainte în semn de recunoștință pentru vitejia sa moșia Bocicoel. După 2 ani de zile, la 1456 lui Ambrozie îi pare rău de ceia ce făcuse la 1454 și-i succede la 28 Aprilie a aceluiaș an de a câștiga un mandat regesc pentru reintroducerea sa în posesiunea moșiei Cuhe.

La 1457 Ambrozie din Dolha și tovarășul său Joan din Szentmiklós primesc o misiune de încredere din partea regelui Ladislau V. Le dă adecă puterea de a opri în cale ori ce transporturi de sare ce ar veni din Polonia și din Rusia și de a confisca toate acele transporturi de sare, numită Kuk, căci acea sare se vindă în paguba camerei regești și prin aceasta se împedecă vânzarea de sare din bogatele ocne maramureșene.

La 1459 Mihail și Ambrozie înaintează o plângere, iar la 21 Maiu

a aceluiaș an regele Matia deman-dează conventului din Lelesz cercetarea plânsoarei acestora împotriva lui Joan din Dolha, alias din Ruszkova, carele a ocupat părțile lor de moșie din Rozavlea și din Poienile de sub munți; apoi împotriva lui Petru din Vad, George din Vaucești, Jurca din Călinești, George Ticze din Giulești, Bud din Budești și Joan Mikle din Șugatag pentru faptele lor potențiale, săvârșite la Strimtura și la Botiza.

La întervenirea vistiernicului țării Emerie Szapolyai, alt protector al lui Ambrozie din Dolha și într'u răzplătirea serviciilor aduse pe vremea lui Joan Hunyadi, regele Matia îi concede la 11 Noemvre 1460 din Eperjes, în semn de grație specială, de a-și putea zidi o casă de peatră în Dolha și de a o putea folosi întocmai ca pe celelalte moșii a e sale. Aceasta era mare favoare pe vremea aceia când chiar și cetățuile sau întăriturile, cum erau la Apșa, Slatina, Saraseu, Văncești, Bârsana, Rozavlea, Jeud, Seliște și Sighet, erau construite toate din lemn. În întreg comitatul Maramureșului la moartea lui Matia se aflau abia 3 zidiri din piatră și anume: castrul dela Huszt, castelul dela Coștui și palatul lui Ambrozie în Dolha, care palat a fost ridicat în

Românul vă întinde o mână curată și vă deschide un suflet și mai curat: Ungur, Evreu, Sas, Secui, Rutean, tot una sunteți pentru el, grăbiți-vă de faceți la fel cu dânsul. Cei ce purtați haina fățarniciei, desbrăcați-o, iar cei ce aveți cugetul necuraț, purificați-vă la filtrul onoarei! . . .

Omenirea a sângerat prin noi și pentru noi, așa dar noi suntem cei dintâi chemați să-i vindecăm rănilor. Războiul a trecut și odată cu el trebuie să treacă și patimile, altfel familia cea mare, l u m e a, în care trăim cu toții e în pericol și pericolul ce amenință societatea cea mare amenință însuși individul-popor sau individul-cetățean.

Prin urmare: luați aminte, popoare!

Dimitrie Simon

profesor

Măestrie și natură.

I. Vibrare.

(Urmare și fine)

Cineva e pe mal. I se scurge inima după vreun pește — poate — ce dispare întorcându-i dosul ori după vreo ființă mai depărtată, carea încă „i-a întors dosul dispărând. A lunecă apoi dânsul ca apa

temeiul imputernicirii regești de care chiar ne ocupăm.

La 24 Iulie 1462 Ambrozie și Mihail Mare din Rozavlea primesc ca dar din partea comitelui suprem al comitatului Maramureș Mihail de Postyen părțile acestuia din moșiile Vajmag și Ujbárt, cari moșii fuseseră în năntă ale lui Alexandru Bud din Vajmag.

La 26 Februar 1463 regele Matia reinnoiește donațiunea moșiilor Kusnicza și Kereczke din comitatul Bereg, făcută lui Ambrozie din partea lui Joan Hunyadi și anume în considerarea meritelor acestuia câștigate prin vărsare de sânge în războaiele împotriva Turcilor și altor dușmani, cu drept de moștinire pentru sine și pentru cei 6 feciori ai sei, Dumitru, George, Vasile, Joan, Nicolae și Petru. Introducerea de nou în aceste moșii se face fără contrazicere.

La acelaș dat regele Matia Corvinul mai subscrie încă și alte 2 mandate referitoare la moșiile lui Ambrozie din Dolha și anume unul prin care ordonează introducerea acestuia și a fratelui seu Mihail în posesiunea moșiei Vișeu de jos, iar celălalt referitor la reambularea metelor posesiunilor Dolha, Kusnicza, Kereczke, Zádnya, Bronyka și Polonya ale lui Ambrozie. Metele, adecă hotarele acestor moșii se statoresc fără de a se ridica vre-un protest din partea celor învecinați.

deodată cu timpul peste prezinte din trecut înspre viitor; din starea de „plus“ înspre zero și peste acesta la starea de „minus“. Se întâmplă acestea și cu alte viețuitoare (ca din superioare . . . stăpâne pe sine și alții să devină inferioare, supuse . . . patimilor . . . când, cum și altora: fiind legea continuității energiilor obia, în jurul căreia se face învârtirea în spațiu și timp?

Unul e învingătorul altul e învinsul? Se întâmplă, că „Piticotul“ învinge toată lumea din jurul său. Când?

Polyphemus e orbit de niște naufragiați goi. Cum?

Sticla priceperii uneori curată-cristal dă posibilitatea de a vedea nu numai fața, terenul luptelor interne ale celui ajuns în sfera unei sau altei legi, mașinării. . . ci însăși cauzele, izvoarele nutritive ale acestor lupte. Dacă însă această sticlă (în urma acțiunii unor factori — între cari poate mizeria, întristarea ori alții) e mai puțin curată, — treptat-treptat, ajungi prin „strâmtoare“ în beznă, apropiindu-te din ce în ce înspre „iad“, până cazii în el. . . Poate un paș greșit și iată-te, de unde nu mai e întoarcere. . .

Se întâmplă aceasta cu un individ, e întristător; — se întâmplă cu un popor, — e haz pentru un alt popor.

Se enunță greșit o teorie, un principiu — hohotesc — parcă — alte teorii, alte principii, cât se cutremură zarea, sau că masa de pe zare, vibrează aerul de hohote, — răuenunțatele disoar și biruitoare ies noile stări. Exemplu? Soarele e făcut să stăpânească ziua, — luna noaptea. Contrar întocmirii naturale luna de atâtea ori rămâne pe cer și ziua, să aibă ceva rol. . . dar când e zarea mai grea de bunătate ea trebuie (ca prin minune) să dispară.

La această epocă cade fapta cea mai întunecoasă din viața lui Ambrozie carele, D-zeu știe din ce motive a fost împins la fapta criminală de a îneca pe fratele seu Ostăș din Saraseu în undele Tisei. Va fi fost vre-o ceartă pentru moșii ori de altă natură, nu pot să știu. Din datele cari îmi stau la îndemână, nu pot să amintesc cu referire la această crimă de fraticid altceva decât mandatul regelui Matia Corvinul, estrădat în Buda la 2 Maiu 1465, din care însă nu reiese lămurit dacă Ambrozie ar fi comis într-adevăr această crimă, ori numai a fost învinuit de reuvoitorii sei. Deja mandatul acesta regesc prin care moșiile uci-gașului de frate Ambrozie, Dolha, Zádnya, Bronka, Kusnicza, Kereczke și Lisicza din comitatul Bereg, apoi Strîmtura, Rozavlea, Poienile din munți și Șieul, din Maramureș îi sunt confiscate și dăruite însăși mamei regelui, Elisabetei Szilágyi, deja și acest mandat se bazează numai pe spusele altora, fără de a se fi făcut cercetare prealabilă în cauză; acesta rezultă chiar și din textul mandatului regesc, care sună: Ambrosius quemdam fratrem suum Osztas nominatum de Zarvazo, instar Cain fraticide in fluvium Ticie submergendo interfecisse dicitur. Deci „dicitur“, se spune, de unde am putea deduce că Ambrozie era poate nevinovat de această crimă a fraticidului.

(Va urma).

Teoriile lui Aristotel despre univers, pământ și . . . altele . . . au ajuns un fel de lună în lumea științelor în urma apariției teoriilor puternice — Newton, Kepler . . .

Zeii și cultul religios al Grecilor, ca stăpânitorii sufletelor aceluiaș popor, precum și zeii romanici ai Romanilor au devenit păpușe, instrumente de joc, de poezie pentru urma și acestora. — Aici fără, de veste se impune întrebarea: Oare nu vibra într'un colț de inimă a vreunui Grec sau Roman presimțirea ori barămi un fel de presupunere că ce soartă îi așteaptă pe zeii, zeițele . . . „moșii și strămoșii oamenilor“, în zilele nepoților și strănepoților lor și că ce au să ajungă în ochii acestora?

(Hah! — o voce dinspre Șmil sau semenii . . . auzi? „Să fi fost pe acolo la Greci, Romani, Șmil sau Igor, sau cât de mulți de ai noștrii am fi făcut noi“ gheșefturi bune, „gheșefturi grase, oridacă vrei „gheșefturi“ și bune și grase cu zeii și Dumnezeii lor, dar . . . ce n-a trecut nu-i târziu . . . ș'aici e lume . . . sunt urmașii lor. . .)

O altă întrebare pentru prezent: Oare dintre teoriile zilelor noastre (cari stăpânesc astăzi științele) n-au se ajungă cele mai multe soartea zeilor greci-romani, păpuși de prăvălie? (. . . dar nu tot în mâna lui Șmil! . . .)

Grecului sau Romanului, care se vedea înaintea problemei de a se ocupa încâtva barămi de viitorul neamului său, îi vibra oare înaintea ochilor lui sufletești — rezultatul problemei?

Vibra realitatea viitorului, sau? Oamenii supuși peste tot lor; toată lumea rugându-se zeilor pentru țară și mai mari; țările pe atâmi cunoscute venind toate în alaiu cu strigăte de bucurie, că pot fi supuse lor? — Se poate? — În exagerările concepției de lume aceste nu erau chiar eschise.

A aștepta mult și a te alege cu nimic; a presupune numai bine și a te desmeteci scăpat, ca pînăre pene; inseamnă că stând înaintea problemei, undeva și cândva (mâne . . . poimâne . . . pe sâni amantei, în brațele morții) nu-ți da seamă de lumea, ce te înconjoară. Vibrările inimei sunt taine și chei.

Gavrilă Pop

Noi și Ungurii.

Convorbire cu baronul Stoianovits.

D. baron G. Stoianovits a făcut unui redactor al ziarului „Universul“ din Capitală următoarele declarațiuni cu privire la relațiunile dintre noi și Unguri:

— „Sunt autorizat să dau cea mai formală desmintire svonorilor tendențioase după cari actualii noștri conducători ar fi ostili României. Nimic mai falș și mai șubred ca aceste afirmațiuni răuvoitoare și pentru noi și pentru d-voastră. Ade-vărul este că aceia dintre țărani, industriașii și comercianții unguri cari au suferit multe pagube în tot timpul războiului greu de 5 ani, nutresc oarecari resentimente față de d-voastră cari totuși le-ați făcut și lor servicii neprețuite. Oamenii serioși dela conducere și în primul rând șefii noștri militari, recunosc în mod formal că armata română ne-a curățat patria

de bolșevici și că pentru acest mare motiv, noi trebuie să uităm toate micile nemulțumiri pricinuite de ocupație și să facem totul ca țările noastre să se apropie și să trăiască în cele mai bune relațiuni.

E o nebunie să se creadă că noi am avea planuri războinice față de vreunul din vecini, în starea în care ne aflăm după atâtea nenorociri îndurate. Din potrivă avem tot interesul să legăm prietenie strănsă, mai ales cu D-voastră de care avem mare nevoie, în grelele împrejurări economice și financiare în cari ne găsim azi.

Scopul misiunii mele este de a convinge guvernul d-v. să ne dea sare, produse petrolifere, furaj, etc. cari se găsesc în mari cantități aici și în schimbul cărora noi vă vom da din produsele și mașinăriile noastre industriale. Astfel vom putea relua raporturi și mai sincere și mai trainice ca în trecut cu țara d-voastră, iar poporul nostru va uita repede orice supărare, primind produsele d-voastră de cari are absolută nevoie.

O piedică mare se ivește în fața relațiunilor noastre economice prin „lipsa” de material rulant. Vă pot afirma însă un lucru, că dv. stați foarte bine sub acest raport, aveți foarte multe vagoane și mașini, dar vagoanele dv. stau blocate prin gări, pline de mașini și materiale cari ruginesc, se strică, devin inutilizabile.

În privința zvonurilor despre persecuții contra evreilor, vă pot afirma că nicăiri în Ungaria nu există un curent antisemit, ci unul puternic anti-bolșevist. Găsindu-se însă mulți evrei cari au făcut parte din mișcarea lui Bela Kun e firesc ca aceștia să aibă unele neplăceri.

Imediat ce vor ajunge la Budapesta, voi căuta să provoc desmințiri autorizate asupra zvonurilor cari tind să înlăture legăturile spre cari tindem deopotrivă. Ar fi de dorit ca presa, atât cea dela noi cât și a dv. să nu mai alimenteze resentimentele firești dar trecătoare dintre o parte a națiunii maghiare și români.

A 3 șezătoare a societății Maramureșene.

Miercuri, 10 Decembrie c. a avut loc în sala Palatului cultural a 3 șezătoare organizată de Societatea pentru cultura poporului român în Maramurăș.

Simpaticul duet Oschanitzky Lazăr a deschis și de astădată șezătoarea, mângâindu-ne urechea cu arcușurile lor minunate.

Tribuna a fost ocupată de Dl. Cornel I. Sânjoanu, directorul liceului de fete, care în pagini admirabile a evocat figura luminoasă a lui Ștefan cel Mare, acest „atlet al creștinătății, căruia Papa și Dogele Veneției îi trimeteau daruri tratându-l de egal.

Individualitatea acestui erou este caracterizată în mod magistral de către distinsul conferențiar.

Domnișoara Livia Boroș, care pe lângă calitatea de a fi drăguță mai are și talent, a recitat frumos puternica poezie a manelui Vlahuță: La icoană. Ultimul număr din program susținut de junele profesor Mișu Antonescu a produs aceea ce trebuia: hohote de răs.

Rep.

Carte din Război.

Îți scriu maică îți scriu carte
De prin tabere departe.
Numai flori e toată slova
Carte mândră de Moldova.
Gând de voi acum mă bate
Și mă închin de sănătate
Mai trimet pe sf. Iună
La tot satul voe bună
Mândrei îi trimet pe stele
Toate dorurile mele.
Pe la noi ca pe la oaste
Sub pământ și pe sub coaste
Tot ca șerpii ne țărăm
Și ne batem ne omorăm
Ca să luăm „Ardealul”
Ne stă în drum dușmanul.
Eri a fost bătae mare
Foc de moarte până'n Zare
Infanterii înainte
Unde e focul mai ferbinte
Și'n spre granița din zori
Am pornit de patru ori.
Tu feciorul nu țil teme
C'așa m'am deprins de vreme:
Nu mi-s grele oțelele
Nici mă strâng curelele
Dar mii dor așa de voi
Și de casă și de boi
Și de frunza din zăvoi
Căci de când am fost plecat
A înverzit s'a scuturat
Tu nu știi Neamtu cum se ține
Doar s'a mântui cu bine.
Prin tufișuri ruginite
Și prin văi părăginite
Stâneica ardea în foc
Nemții nu se da de loc
Și atunci ordin ne adusei
Să facem de acum tranșei
Să scobim de acum pământul
Să ne ajute domnul sfântul
Să-i prindem pe toți la rând
Și să-i punem în mormânt
Și om veni în Moldova eară
Să mai fie bine'n țară.
Iar de o fi să ne mai poarte
Generalu'n foc de moarte
De oi cădea în vreun Tranșeu
Mi-oi astupa locul meu
C'așa maica m'a legat
În dreptate să mă bat
Și'n credință să rămăiu
Regelui Ferdinand I iu.
Iar maică-i de i-o veni știrea
Să nu se piardă cu firea
M'a vorbi de bine satul
Că viteaz a fost băiatul
Spune-i mândrei să-și petreacă
Dar cu altul să mă întrecă
Și la chip și la statură
Și la jocuri și la gură
Dor mi-i maică dor de voi
Și de casă și de boi
Și de frunza din zăvoi
Și de Nucul din grădină
Dar mai dor de a mea vecină.

Fine

Compusă de mine caporalul Tiron Jon din Regimentul 25 Infanterie compania 11.

Caporal Tiron Jon.

Această poezie a fost recitată în fața Majestății Sale Regelui Ferdinand I. cu ocaziunea inspecției ce a făcut-o regimentului 25 pe front, în ziua de 26 Martie 1918.

Domnul Nicolae Jorga președinte al Camerii.

Cu 168 voturi contra 151 d. Nicolae Jorga a fost proclamat președinte al Adunării deputaților.

Suit la tribună Dsa spune următoarele: „Sunt conștient de marea sarcină ce-mi incumbă calitatea de președinte al Adunării Constituante a României întregite.

Țara cere neîntârziat satisfacerea unor nevoi adânci, satisfacere care nu se poate obține nici având în vedere interesele personale ale cuiva, nici lucrând în vederile unui anumit partid politic. În interesul țării și în interesul monarhiei care a știut să se pună în fruntea silințelor naționale, în interesul însuși al viitorului acestui neam, așa trebuie să lucrăm. Avem de evitat nu numai anarhia pe care unii vor s-o vadă introducându-se, dar și dictatura care i-ar urma și care ar fi și mai primejdioasă.

Părăsind studiile mele mult iubite și punând la o încordare nouă sănătatea mea de pe acum încercată, înțeleg să-mi fac datoria în așa chip în cât la sfârșitul vieții mele închinată și de aci înainte neamului, să se poată spune pe locul unde mă voi odihni: „Acj zace un om de treabă”.

Serbare școlară

Cu vie satisfacție aflăm că în comuna Rozalia a avut loc cu ocazia sărbătoarei naționale de la 1 Decembrie o înălțătoare serbare școlară.

Vrednica directoare a școlii, Dra Ana Teodorescu, sosită de curând din București, împreună cu Dra C. Fucec, o altă muncitoare pe ogorul culturii românești, a instruit pe cei 80 copilași și a reușit ca în 8 zile să-i prepare pentru cântări, recitări și exerciții gimnastice cari au stârnit admirația.

Pentru munca depusă le felicităm din toată inima.

Cum vor decurge demobilizările.

Suntem în măsură să dăm amănunte precise asupra chipului cum vor decurge demobilizările în vechiul regat.

Pentru moment nu se vor demobiliza decât contingentele 1910, 1911 și 1912.

Ordinul Marelui Cartier General al armatei prevede apoi demobilizarea restului de contingente după cum urmează:

Contingentul 1913 se va demobiliza la 1 Ianuarie 1920.

Celelalte contingente până la 1918 inclusiv vor fi demobilizate din lună în lună după cum urmează:

Contingentul 1914 la 1 Februarie 1920; contingentul 1915 la 1 Martie; conting. 1916 la 1 Aprilie; 1917 la 1 Mai și 1918 la 1 Junie 1920.

Celelalte două contingente 1919 și 1920 vor rămâne sub drapel. Până la 1 Ianuarie 1920 vor fi demobilizate contingentele 1910, 1911 și 1912 iar restul de contingente până la 1 Junie 1920.

În privința concediilor pe serii Marele Cartier General nu a dat încă nici un ordin.

Trenurile de călători.

Circulă în Ardeal.

Din cauza lipsei de combustibil și a transporturilor militare, câteva zile circulația trenurilor de călători a fost întreruptă în Ardeal în urma măsurii luate de direcțiunea centrală C. F. R. din Cluj.

Remediindu-se în parte dificultățile, s'a reluat circulația trenurilor de persoane rămânând ca trenurile accelerate să circule atunci, când se va hotărî pentru vechiul regat.

VASILE CZIPLE

redactor responsabil.

PARTEA OFICIALĂ.

No. 17.—919.

Mulțămită

DI. Alecsandru Cuza Anderco senator a binevoit a dona pentru internatul școlii civile din Vișeu de sus, frumoasa sumă de 3000 cor. Primească marinimosul donator caldă noastră mulțămită și pe calea aceasta.

Vișeu de sus la 13 Nov. 1919.

Direcțiunea școlară.

La nr. 02876—1919.

Vânzare de lemne pentru construcție stejar.

Pe teritoriul Regiunii silvice vor fi vândute în 30 Decembrie c. c. oara 10 a. m. în biroul Regiunii silvice prin licitație publică cu oferte în scris 237 buc. lemne pentru construcție stejar de

2—14 m. lungime cu un diametru mijlociu de 18—60 cm. cu un volum de ca 140 m³. cari au fost exploatate în pădurile erariale din Szentmihály-körtvélyes și zac în apropierea hotarului comune, în hotarul comunei Nagykirva.

Prețul de strigare va fi fără considerare la lungimea bucăților per metru cub.

I.	cu diametru mijlociu de 12—24 cm.	20 cor.
II.	" " " " 25—29 "	35 "
III.	" " " " 30—39 "	75 "
VI.	" " " " 40—49 "	130 "
V.	" " " " 50—insus "	190 "

Vadin 1500 coroane.

Ofertele vor fi înaintate șefului Regiunii silvice cel mai târziu până în 29 Decembrie oara 2 p. m.

Condițiunile de licitație se pot vedea în biroul auxiliar al Regiunii silvice în oarele oficioase și aici se pot primi și blanchete pentru ofert.

Sighetul Marmăției în 29 Noembrie 1919.

Regiunea silvică.

Înștiințare.

Se aduce la cunoștința tinerilor și tuturor unităților din cuprinsul acestui Județ, că Ministerul de Război prin ordinul circular No. 33737. ne face cunoscut, că în urma cererii Consiliului Dirigent spre a se hotărî asupra medaliției, cum ar putea deveni ofițeri de rezervă, tinerii din ținuturile alipite care cad în prevederile art. 52. din legea de recrutare, a dispozat următoarele:

1. În principiu sunt admiși a urma cursurile pregătitoare de ofițeri de rezervă, toți tinerii, care au studiile prevăzute de art. 52. din legea de recrutare și art. 119 din regulamentul le-

gei, iar pentru ținuturile alipite, pentru anul acesta vor fi admiși totii acei, care au absolvit școli, care sub regimul legilor foastei monarhii Austriace, le dădea dreptul de a deveni ofițeri de rezervă.

2. Totuși acești tineri, care doresc a deveni ofițeri de rezervă, își vor depune certificatele de studii la Regimentele respective, care apoi le va înainta Ministerului de Război (Secția Recrutării) pentru a vedea dacă au dreptul a beneficia de art. 52 din legea de recrutare. Cei, care din cauza evenimentelor n'ar putea trimite certificatele de studii, vor depune o declarație în care să arate ce studii au absolvit, pe baza careia ei vor putea fi admiși în școală. Această declarație trebuie să fie certificată de cel puțin doi ofițeri sau persoane oficiale, care să atesteze pe a lor răspundere, ca într' adevăr au absolvit studiile arătate în declarație. Tinerii admiși în Școală pe baza acestei declarații, nu vor putea fi înaintați Sub-Locotenenți decât numai dacă până la finele anului școlar, vor prezenta actele originale doveditoare a studiilor absolvite.

3. Vor putea fi însumați de către Corpuri și voluntari, care au cel puțin etatea de 18 ani, cari de asemenea pe baza actelor sus arătate, vor fi trimiși la școlile pregătitoare de ofițeri de rezervă.

4. În principiu, tinerii ce cad în prevederile art 52 din legea de recrutare, vor fi însumați la infanterie și se trimit școlilor pregătitoare de ofițeri de rezervă de infanterie. Cei care doresc a deveni ofițeri de rezervă de artilerie și cavalerie, trebuie să depună taxa de cal de 2500 lei și se trimit la școlile pregătitoare de ofițeri de rezervă de artilerie sau cavalerie.

Comandantul Garnizoanei Sighet

5 3

Colonel E. Linde.

Primăria Comunei Moisei

No. 835—1919. Kig.

Vinzarea lemnelor de brad din rădăcină.

Comuna Moisei — în sensul deciziunii finale al Comisiunii Administrative Județane No. 193—1918. Kgy. și 5734—1918. alisp. — va vinde prin noua licitație verbală publică împreună cu ofertele în scris sub coverță, la Casa Comunală, în 30. Decembrie 1919. la oarele 2 după amiază proviziunea lemnelor de brad designate din pădurea sa „Znyapin“ (din sexia seriei de tăet 7—8. clasa II. A), depe un teritor de 78 08 jugăre din care să va pute scoate după estimare: 5459 m³ lemne de construcție (mufa) și cam vre-o 4000 bucăți rude de brad.

Prețul publicator, ca valoarea pre

țuită din oficiu este 74000 coroane (șeptezecipatrumii) coroane.

Vaaiu penal este 7400 cor. (șeptemilipatrusute) coroane.

Teritoriul de tăet este în depărtare cam de 7 km. dela țărmurile râului Vișeu pentru plutoit.

Ofertele în scris, sub plic închis provăzute cu vadiul, sunt a să înainta la primpretorul plasăi Vișeu de sus.

Nu să vor lua la considerare ofertele care să deosebesc dela condițiunile statorite, sau dacă nu sunt provăzute după cerință, și nici acelea care vor sosi cu întârziere sau în calea telegrafică.

Condițiunile detaliate referitoare la licitație și la contractare să pot privi la Casa comunală Moisei și la regiunea silvică în Sighet-Marmureș.

(Pentru orientare să comunică, că poștă și gară este în loco.

Moisei, (jud-țul Maramureș) la 10. Noembrie 1919.

Philip Rotschild mp. Vasile Coman mp.
secretar. primar.

În atenția oficiilor civile și militare!

Cel mai bun aparat-multiplicator
de acte este aparatul !!

„OPALOGRAPH“

După o descriere simplă
se pot face copii în un
număr după plăcere !!

Singurul vânzător este:

ALEXANDRU FEKETE

librar Sighetul-Marmăției.

